

Trampeký guláš 2006

Napsal uživatel Black Bart the P08
Pátek, 03 Březen 2006 03:00

Představte si, že uprostřed této nekonečné globální zimy dostanete zničehonic chuť na pravý trampeký guláš.

No, jen si to představte - venku závěje zmrzlého sněhu, cesty potažené ledovým krunýřem, mráz, že by do něj člověk nevyhnal ani Jacka Londona a vy se štracháte kamsi do lesů vyzbrojeni otlučeným kotlíkem, vařečkou, kilem hovězí klišky, stejným množstvím cibule a jen o málo menším množstvím různorodého koření, abyste si někde, kam nechodí hajný ani v létě, uskutečnili svou horečnatou chiméru.

Bláznovství, vidíte?

Znamená to snad, že bychom si na tuto českou specialitu, kterou nám ani Evropská unie nedokázala vzít, měli nechat zajít chuť?

Nikoliv. Stačí jen mít to obrovské životní štěstí a žít poblíž Ostravy a vědět, že se touhle dobou koná oblíbená a dá se říci i tradiční akce Trampeký guláš, jejímž hlavním pachatelem je Mirek Duda zvaný Zajac a kapela Tempo di vlak.

Tempo di vlak

foto: Black Bart the P08 ©

Letos už to nestihnete, neboť akce právě v sobotu 25. 2. 2006 proběhla (ano, ano přesně ten

samý den, kdy naši slavní hokejisté s odřenýma ušima dosáhli na bronzovou medaili na turínské olympiádě), ale kdybyste snad chtěli dorazit napřesrok, pak vězte, že akce se pravděpodobně bude opět konat v myslivecké chatě v Ostravě - Staré Bělé a že se jedná o velice příjemný festiválek s domácí atmosférou, který má oproti většině jiných podobných akcí jednu zvláštnost - kapely a muzikanti zde hrají akusticky!

Jakmile vkročíte do příjemně vytopené přízemní chaty, nejenže zjistíte, že objekt opravdu patří myslivcům, a to podle artefaktů visících na stěnách, což jsou buďto parohy nebo vycpaní ptáci (no no, abyste se nepotrhali?!), popř. diplomy za vynikající zásluhy o socialistickou myslivost, ale rovněž vás ovane vůně onoho pravého trampského guláše, který zde vaří?kdo jiný, než právě trampové. Pivo, které ke guláši neodmyslitelně patří, se zde také čepuje. My, co jsme spíše na víno, jsme si však bohužel museli po vzoru Limonádového Joea posloužit z vlastních zásob, neb ani Frankovka, ani Veltlínské zelené nebylo bohužel v nápojovém lístku. To je taky jediná vráska na jinak hladké a růžové tvářičce tohoto opravdu pěkného festiválku.

A nyní už k programu.

Kromě domácího **Tempa di vlak** měly na přehlídce vystoupit hlavně regionální hudební tělesa: bluegrassový **Goodwill**, trampské kapely **Viejos** a **Albatros**, folková

Dominika

, folkrockový

Cabriolet

, písničkář

Racek

, pražští folkaři

Hluboké nedorozumění

a jako zpestření pak divadlo

Veselé rukavice

. Dramaturgií nakonec trochu zamával frýdecko-místecký Cabriolet, který se stihl během pátku rozpadnout, což oznámili pořadatelům Guláše telefonicky na poslední chvíli. Inu, není nad profesionalitu.

Začátek programu si vzal na starost **Tempo di vlak**, který byl hned po úvodní *Vlajce* vystřídán opravdu výbornou bluegrassovou partičkou

Goodwill

, tvořenou mladými muzikanty, kteří spolu sice hrají krátce (na přímý dotaz se nebyli schopni dohodnout, jestli je to rok či dva?), ale kteří prošli kapelami, jejichž jména jsou

severomoravským příznivcům modré trávy dobře známá: opavský Bluegrass Comeback, karvinští Křeni nebo Aspekt, ostravské Spondeo, či těšínská Vrtáci. Co o Goodwillu říci? Dobře sešraná parta, pěkné vokály a výborné instrumentální výkony a navíc - což nebývá častým jevem - vtipné průvodní slovo mezi skladbami. Nepovažuji se za vášnivého vyznavače bluegrassu, ale tenhle band se mi fakt líbil.

Druhá v pořadí nastoupila trampská kapela Viejos, což znamená stáří, ale nevěřte zlým jazykům, kteří tvrdí, že tento název je jen odrazem věkového průměru kapely, i když je pravdou, že členové **Viejosu** už žádnými adolescenty nejsou.

Viejos stojí a padá s osobou kapelnice Lenky Šedovičové, jakožto prakticky výhradní autorky textů i hudby, zároveň kytaristky a zpěvačky. Oproti loňskému Guláši, na kterém Viejos taky hrál, sice zeštíhlil o dva členy, ale zato došlo k výraznému kvalitativnímu posunu. Určitou slabinou jsou pořád ještě sólové vokální party, ovšem síla Viejosu je ve sborovém zpěvu, který naopak zní velice kompaktně a vychytaně.

Jako další nastoupila ostravská **Dominika**, která alespoň pro mne znamenala - stejně jako na loňském Guláši - absolutní vrchol přehlídky. Trojice pánů středního věku v nástrojovém obsazení ak. kytara, baskytara a el. kytara a foukačka dokázala udělat s publikem hotové divy. Zatímco předchozí kapely se musely potýkat s více či méně šumícím publikem, během vystoupení Dominiky ztichlo obecenstvo jako Drdova barikáda, aby mu neuniklo ani jediné slůvko z textů této kapely, které jsou jedny z nejlepších, jaké se u folkových seskupení v této třídě dají nalézt. Dále si k tomu připočtete silné melodie a jednoduché, ale působivé aranže a civilní, ale podmanivý projev kytaristy a zpěváka Jardy Bruthanse zvaného Hans. Osobně si k tomu ještě připočítávám geniální souzvuk foukací harmoniky a lehce zkresleného zvuku elektrické kytary, který mě vždy dostane. Dominika nepatří mezi kapely, které by se tvrdošíjně snažily zaujmout poroty na všech možných přehlídkách a soutěžích, takže je pravděpodobné, že mimo okolí Ostravy budou prakticky úplně neznámí, což je zcela určitě škoda, protože tito muzikanti mají rozhodně co nabídnout.

Po této partičce, která, jak jste si nejspíše všimli, nebyla až tak úplně akustická, přišla pauza, ve které se stavěly jednoduché k

"Staří pardálové" Albatros

foto: Black Bart the P08 ©

ulisy, v nichž za moment začalo řádit amatérské křesťanské divadlo **Veselé rukavice**, které zaujalo hlavně děti, ale i velkou část dospělých vtipnými replikami.

Další kapelou v pořadí bylo domácí **Tempo di vlak**, k jehož produkci vlastně netřeba nic psát, neboť jste je určitě už všichni viděli a slyšeli, takže dobře víte, že jejich vystoupení má tradičně velice dobrou úroveň a velký ohlas mezi diváky. Jediné, čím bylo toto tempácké vystoupení odlišné bylo to, že Cowboy nastoupil na plac s nohou v sádře (kteroužto zlomeninu utržil při jakémsi náročném sportu - že by šachy?), ale k jeho cti je nutno podotknout, že svým rytmickým podupáváním produkci ani příliš nerušil.

Po mladé tramské generaci nastoupili abych tak řekl "staří pardálové", tedy kapela **Albatros**, nesoucí název podle legendární tramské osady ležící u řeky Opavy poblíž děhylovské Loděnice, kde se dnes konává hudební festival Za vodou. Tradiční sestava - tři kytary, banjo, baskytara, tradiční repertoár, prostě tradice. Na mě možná až příliš, ale sukces měli velký.

Dalšími v pořadí byli hosté z dalekého hlavního města, známá kapela **Hluboké nedorozumění**, která ovšem dorazila bez basáka, tedy jen ve třech.

Tuto partičku jsem slyšel poprvé a hned na první poslech se mi zalíbili. Zajímavé melodie, chytré texty, výborné vokály, opravdu moc dobrá muzika. Jedinou poznámku bych měl k hlasu zpěvačky Elišky Zachariášové, který ve středních polohách zní velice hezky, k čemuž určitě dopomáhá i Eliščina bezvadná výslovnost, ale ve vyšších polohách ztrácí na výrazu i na jistotě. Ale je možné, že to byla jen momentální indispozice.

Po další pauze nastoupila na plac ještě jednou **Dominika** s druhým blokem skladeb, ve kterém jim navíc ještě pěvecky pomohla zpěvačka Eva Otisková a po nich přišel na řadu tramp-folkový písničkář René Matlášek zvaný Racek, který obecnstvo uvedl do varu svými písničkami a hlavně básničkami recitovanými jadrnou ostravštinou a hýřící humorem tak třeskutým, že byli všichni rádi, že děti už spí, nebo případně ještě nerozumí.

V rámci improvizace po vypadlém Cabrioletu zakončovalo program opět Hluboké

Trampeký guláš 2006

Napsal uživatel Black Bart the P08
Pátek, 03 Březen 2006 03:00

nedorozumění, které si na poslední dvě písničky přizvalo jako basáka Davida Valentu, který je dobře znám fanouškům a hlavně fanynkám jakožto doprovodný kytarista ostravské Morgány, výborné kapely, která se ovšem bohužel už delší dobu potácí v personálních problémech.

A pak? Pak byl konec. Vlastně ne tak docela, protože začal velký jam session s kapelou Hluboké nedorozumění a ostatními, kteří ještě nechtěli zalézt do spacáků.

Nevím, jak dlouho trval, ale když jsme o půl čtvrté opouštěli starobělskou hájenku, byl ještě v plném proudu.

Pokud tedy dostanete příští rok touhletou dobou chuť na pravý trampeký guláš, rozhodně si nenechte ujít ten, který vaří v Ostravě Tempo di vlak. Tak dobrého Bóbika jinde neochutnáte.